

1. Заспіваю ж я вам про Свогого Улюбленого пісню любовну про Його виноградника! На плодючому версі гори виноградника мав був Мій Приятель.

2. І обкопав Він його, й від каміння очистив його, і виноградом добірним його засадив, і башту поставив посеред його, і витесав у ньому чавило, і чекав, що родитиме він виноград, та він уродив дикі ягоди!

3. Тепер же ти, ерусалимський мешканче та мужу юдейський, розсудіть но між Мною й Моїм виноградником:

4. що ще можна вчинити було для Мого виноградника, але Я не зробив того в ньому? Чому Я чекав, що родитиме він виноград, а він уродив дикі ягоди?

5. А тепер завідомлю Я вас, що зроблю для Свого виноградника: живопліт його викину, і він буде на знищення, горожу його розвалю, і він на потоптання буде,

6. зроблю Я загубу йому, він не буде обтинаний ані підсапуваний, і виросте терня й будяччя на ньому, а хмарами звелю, щоб дощу не давали на нього!

7. Бо виноградник Господа Саваота то Ізраїлів дім, а муж Юди коханий Його саджанець. Сподівався правосуддя, та ось кроволиття, сподівався справедливости Він, та ось зойк...

8. Горе тим, що долучують дома до дому, а поле до поля приточують, аж місця бракує для інших, так ніби самі сидите серед краю!

9. В мої уші сказав був Господь Саваот: Направду, багато домів попустошені будуть, великі та добрі, і не буде мешканця для них.

10. Бо десять загонів землі виноградника бата одного вродять, а насіння одного хомера породить ефу.

11. Горе тим, що встають рано вранці і женуть за напоєм п'янким, і тривають при нім аж до вечора, щоб вином розпаляться!

12. І сталася цитра та арфа, бубон та сопілка й вино за їхню гулянку, а на діло Господне не дивляться, не вбачають Його чину рук.

13. Тому піде народ Мій на вигнання непередбачено, і вельможі його голодуватимуть, а натовп його висохне з прагнення...

14. Тому то розширив шеол пожадливість свою і безмірно розкрив свою пащу, і зійде до нього його пишнота, і його натовп, і гуркіт його, й ті, що тішаються в ньому.

15. І людина понижиться, і упокориться муж, а очі високих поникнуть,

16. а Господь Саваот возвеличиться в суді, і Бог Святий виявить святість Свою в справедливості!

17. І пастися будуть овечки, немов би на луці своїй, а залишене з ситих чужі поїдять.

18. Горе тим, що вину притягають до себе шнурами марноти, а гріх як мотуззям від воза,

19. та кажуть: Хай квапиться Він, хай принаглиць Свій чин, щоб ми бачили, а постанова Святого Ізраїлевого хай наблизиться і нехай прийде і пізнаємо ми!

20. Горе тим, що зло називають добром, а добро злом, що ставлять темноту за світло, а світло за темряву, що ставлять гірке за солодке, а солодке за гірке!
21. Горе мудрим у власних очах та розумним перед собою самим!
22. Горе тим, що хоробрі винце попивати, і силачі на мішання п'яного напою,
23. що несправедливого чинять в суді за хабар справедливим, а праведність праведного усувають від нього...
24. Тому, як огненний язик пожирає стерню, а від полум'я никне трава, отак спорохнявіє корінь у них, і рознесеться їхній цвіт, немов курява, бо від себе відкинули Закон Господа Саваота, і знехтували вони слово Святого Ізраїлевого!
25. Тому запалився гнів Господа на народ Його, і на нього Він витягнув руку Свою, та й уразив його: і захиталися гори, і сталось їхнього трупу, як сміття серед вулиць!... При цьому всьому не відвернувсь Його гнів, і витягнена ще рука Його!
26. І підійме прапора народу здалека, і засвище йому з кінця краю, і прийде він хутко та легко,
27. немає між ними утомленого та такого, який би спіткнувся! Не дримає ніхто і не спить, а пояс із стегон його не здійсмається та не зривається шнур при взутті його.
28. Його стріли погострені, і всі луки його понатягвані. Копита у коней його немов кремень вважаються, а колеса його немов вихор.
29. Його рик як левиці, і він заричить, немов ті левчуки, і він загарчить, і здобич ухопить,

й її понесе, і ніхто не врятує!

30. І на нього ревітиме він того дня, як те море реве... І погляне на землю, а там густа темрява, і світло померкло у хмарах її...